

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46C/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121209730
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6121209730.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobcu: POMO, s.r.o., IČO: 52 756 904, so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36864455, so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 615,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 615,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 615,- Eur od 28.6.2020 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 12.1.2021 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 15.4.2021 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 615,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 28.6.2020 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Ž. Ž.C. R. S. V., Ž. G. XX.XX.XXXX G. Y. Ž. F. Š. N., J. F. L. R. Š. X. H. Y. B. Y. J., U.: M., F. G. Y. Č. G. X. L. X. E., X.: XX.XX.XXXX, L.: Y. R. XX, XXX XX Ž. (Ď. Z. „). F. Y. Š. G. J. H.P. Y. Š. O., U.: B., Y. G. Č. J. B. J. N. Ž.. Ž. N. J. N. U. J. Č.. XXXXXXXXXXXX. J. X. J. H. Y. B. Ú.Č. Y. E. S. S. G. C., X. Č. L. X. N. B. S. X. G. J. Č.. XX/XXXX B. G. XX.XX.XXXX, X. B. F. J. Ž. J. X.É. H. Y. B. Y. J. Y., U.: B., B. X. Y. Y. XX,- EUR L. G. G. C. B. E. J. B. J. C. J. Y. Y. Y. XX,- EUR L. G.. Y. B. J. S. J.E. X. Y. Č.. XX/XXXX L. X. Y. G. G. N. J. G. XX.XX.XXXX. X. X. Y. V. S. XX.XX.XXXX G. XX.XX.XXXX po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia vykonávania svojej zárobkovej činnosti. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0542020 zo dňa 24.05.2020, splatnú dňa 24.05.2020 na sumu 745,- EUR bez DPH za dobu užívania náhradného vozidla od 04.05.2020 do 14.05.2020, t.j. 11 dní. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, na ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Vynaložením predmetných nákladov na nájom náhradného vozidla poškodenému vzniká voči žalovanému nárok na ich náhradu. Poškodený dňa 24.05.2020 odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla vo výške 745,- EUR bez DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s

pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z faktúry č. 0542020 v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.05.2020 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 745,- EUR bez DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným, listom zo dňa 24.05.2020. Žalovaný listom zo dňa 15.06.2020 oznámil žalobcovi, že dňa 12.06.2020 ukončil šetrenie poisťnej udalosti a že poisťné plnenie predstavuje suma 130,- EUR. Za primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla považoval 2 dni. Dňa 18.06.2020 žalovaný poskytol žalobcovi poisťné plnenie za nájom náhradného motorového vozidla poškodeným vo výške 130,- EUR. Žalovaný tak svojvoľne a bezdôvodne na základe individuálnych výpočtov zamestnanca, či likvidátora žalovaného, o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla bez ohľadu na skutočnú dobu nevyhnutného zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, ktorú poškodený nemohol ovplyvniť a ani ju nezapríčinil, krátil poisťné plnenie, a teda konal v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poisťné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinenej poisťcom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 615,- EUR predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vo výške 745,- EUR a poskytnutým poisťným plnením vo výške 130,- EUR. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila i súdna prax, v zmysle ktorej skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku toho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený tak v rámci jedného dokumentu súčasne uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a zároveň postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu. K postupovanej pohľadávke žalobca uvádza, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poisťnej udalosti zavinenej poisťcom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poisťnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla po celkovú dobu od 04.05.2020 do 14.05.2020, bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poisťnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poisťnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Dojednané nájomné vo výške 745,- EUR, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu, boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas doby, keď sa po nevyhnutnú dobu nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poisťného plnenia vo výške 615,- EUR žalobcovi ako postupníkovi, a to ku dňu 28.06.2020, nakoľko bol povinný poskytnúť poisťné plnenie žalobcovi do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie, t.j. po 12.06.2020.

3. Po vydaní platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania (sp.zn. 16Up/39/2021 zo dňa 26.1.2021), žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu (č.l. 39), v ktorom uviedol, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Namietal, že doručená faktúra ohľadom uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neeviduje vo svojom účtovníctve. Vo všeobecnosti žalovaný namietal, že nárok žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku. V tomto smere poukázal za to, že žalobca mal v žalobnom návrhu v časti Opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, označiť a presne špecifikovať skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Žalobca pritom nešpecifikoval základné údaje - napr. o samotnom priebehu škodovej udalosti, o mieste a čase pristavenia a prevzatia náhradného motorového vozidla. Žalobca však údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, postačujúce. Ďalej namietal, že zo samotnej Zmluvy o nájme nie je zrejmé, kto predmetnú zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára, nakoľko absentujú mená osôb pri podpisoch, ktoré sú ku zmluve pripojené. V predmetnej zmluve, ako ani v jej prílohe nie je uvedené miesto odovzdania a prevzatia náhradného motorového vozidla. Immanentnou časťou žaloby je tvrdenie o existencii nájmu náhradného motorového vozidla v rozsahu 11 dní, ktoré je dokladované Zmluvou o nájme a nutnosť tohto vzťahu je zdôvodnená Čestným prehlásením zo dňa 24.05.2020, v ktorom Poškodený vyhlasuje, že prenájom náhradného motorového vozidla od v rozsahu 11 dní bol nevyhnutný. S ohľadom na uvedené poukazujeme na skutočnosť, že Žalobca predložil Zmluvu o nájme, v ktorej podľa predloženého došlo dňa 04.05.2020 medzi Žalobcom a Poškodeným k dohode o prenájme náhradného vozidla, pričom podľa obsahu tohto dokumentu už pri jej uzavretí bolo dojednané, že nájom potrvá presne do 14.05.2020, pričom pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť, koľko potrvá oprava vozidla. V nadväznosti na uvedené máme za to, že uvedenie presného dátumu skončenia nájmu už pri jej uzavretí zakladá dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti Zmluvy o nájme, nakoľko pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany mať vedomosť o skutočnosti, ktorá mala nastať v budúcnosti, to znamená, že bez relevantného vysvetlenia tejto „náhody“ podporenej dôkazmi zo strany Žalobcu, je potrebné vyvodiť záver o tom, že Zmluva o nájme nemohla byť uzatvorená dňa 04.05.2020 tak ako to tvrdí Žalobca, ale najskôr dňa 14.05.2020, čo zakladá dôvodnú pochybnosť o existencii resp. realizácii nájmného vzťahu medzi Žalobcom a Poškodeným, nakoľko jediný dôkazný prostriedok o existencii tohto vzťahu je predmetná zmluva a súvisiaci preberací protokol. V ďalšom namietal aktívnu legitímáciu žalobcu v dôsledku neplatného postúpenia pohľadávky z poškodenej na žalobcu, nakoľko uvedenú pohľadávku Žalobcu pred jej cesiou Poškodený Žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku Poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej Faktúry predstavuje práve pohľadávku Žalobcu. K úhrade Faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu údajne realizovaného v Žalobcom predloženej Zmluve o postúpení, ako to uvádza Žalobca. Vychádzajúc zo Zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (v zmysle vyššie uvedeného podľa nášho názoru neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok Poškodeného a Žalobcu. Ak teda Poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči Žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na Žalobcu a kauzálna Žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči Poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne Žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že Žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. K samotnému údajnému nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla uviedol, že jeho vznik Žalobca neopiera o žiadne zákonné ustanovenie. V tejto súvislosti uvádzame, že tento nárok voči Žalovanému vyslovene zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o PZP“) neuvádza a takisto nevyplýva ani z Občianskeho zákonníka. Žalobca zároveň nijako nepreukázal, že Poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V Čestnom prehlásení Poškodeného zo dňa 24.05.2020 Poškodený uviedol, že od Žalobcu mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise a v tomto období nemal možnosť použiť iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný. Žalovaný v tejto súvislosti uvádza, že toto tvrdenie Poškodeného nie je nijakým spôsobom špecifikované ani inak zdokladované, ide len o formulár, ktorý Žalobca využíva vo viacerých súdnych sporoch bez rozdielu, preto ho považujeme za účelové. Máme za to, že Žalobca neunesol dôkazné bremeno v otázke preukázania účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla. Súčasne poukázal na Oznamenie o poistnom plnení zo dňa 15.06.2020, v zmysle ktorého Žalovaný

odôvodnil výšku plnenia poskytnutú v súvislosti s nájmom náhradného vozidla, a to za dobu 2 dní do opravy vozidla, ktorá vyplýva z faktúry vystavenej za opravu vozidla, v zmysle ktorej bola služba dodaná 05.05.2020. Z Oznámenia sa teda Žalobca preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany Žalovaného poskytnuté. Žalobca pritom neuviedol ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy, než aká už bola poskytnutá. Ďalej Žalovaný uvádza, že namieta uplatňovaný úrok z omeškania, nakoľko má za to, že si splnil voči Poškodenému všetky povinnosti, nakoľko poskytol, a zároveň uviedol, z akých dôvodov nebola uplatnená výška priznaná v plnom rozsahu. To, že Žalobca sa nestotožňuje s takýmto odôvodnením, nemožno vykladať tak, že žalovaný si túto svoju povinnosť nesplnil, a prijať záver, že sa tak žalovaný dostal do omeškania. Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp.zn. 3Cdo/145/2017. Z tohto dôvodu máme za to, že akékoľvek ďalšie nároky Žalobcu alebo Poškodeného sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné. Žalobu tak žiadal v celom rozsahu zamietnuť.

4. Následne doručil vyjadrenie k odporu žalobca (č.l. 50), v ktorom žiadal o pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde, v obvode ktorého sa stala dopravná nehoda, t.j. Okresnom súde Žilina. Odpor podaný žalovaným považoval za nedôvodný a neopodstatnený. Žalobca odvodzuje existenciu svojej aktívnej legitímácie v predmetnom spore od ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň podmiennečne existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, to všetko však za predpokladu, že OZ alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého žalobcom uplatnený nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), ani z Občianskeho zákonníka, toto je v celom rozsahu nepravdivé. Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia OZ. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 OZ alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 OZ. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 1 o PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 OZ (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 420 OZ (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia). Vzhľadom na vyššie uvedené je žalovaný v tomto spore subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a teda je daná jeho pasívna vecná legitímácia. K námietke žalovaného, že zo zmlúv o nájme nie je zrejmé, kto zmluvy za prenajímateľa a nájomcu uzatvára a taktiež že v predmetnej zmluve nie je uvedené miesto odovzdania ani prevzatia náhradného vozidla. Takéto tvrdenia a námietky žalovaného považoval za zmätočné a bezpredmetné vo vzťahu k uplatnenému nároku. Žalovaný v odpore tiež namieta, že uvedenie presného dátumu skončenia nájmu pri uzavretí zmluvy o nájme zakladá dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti tejto zmluvy, keďže pri jej uzavretí nemohli mať zmluvné strany vedomosť o skutočnostiach, ktoré mali nastať v budúcnosti. Vo vzťahu k pochybnosti o existencii nájomného vzťahu je podstatné uviesť, že zmluva o nájme sa vždy uzatvára na začiatku nájmu, pri odovzdaní vozidla, nakoľko predmetná zmluva slúži nie len na účely uplatnenia poistného plnenia, ale prioritne zakladá záväzkový vzťah medzi prenajímateľom a nájomcom. Zároveň v prípade, že by nájomca odmietol vrátiť zapožičané vozidlo, spôsobil na zapožičanom vozidle škodu alebo ho užíval v rozpore s dohodnutými podmienkami, zmluva o nájme je právnym titulom žalobcu voči poškodenému, na základe ktorého sa môže domáhať svojich práv, preto aj z hľadiska logického sa vždy zmluva podpisuje pri prevzatí náhradného vozidla, nakoľko je zrejmé, že už v prípade sporu by ju poškodený nepodpísal. V ďalšom je potrebné uviesť, že žalobca v čase začatia nájmu nevie koľko bude nájom trvať, nakoľko oprava poškodeného vozidla a vybavenie poistnej udalosti je v každom jednotlivom prípade odlišná, preto je zrejmé, že dátum vrátenia vozidla poškodeným nájomcovi sa do zmluvy wpisuje po ukončení nájmu, načo má žalobca špeciálne vyhotovený počítačový program. Pri podpise nájomnej zmluvy sú v zmluve uvedené zmluvné strany, typ zapožičaného vozidla,

od kedy nájom trvá a cena nájmu, pričom dodatočne sa vloží len doba do kedy nájom trval, v závislosti od pokynu poškodeného, ktorý žalobcovi ako prenajímateľovi oznámi ukončenie nájmu a miesto vrátenia zapožičaného vozidla. Doba nájomného pomeru dojednaného na dobu určitú môže byť dohovorená nielen uvedením určitého časového obdobia jeho trvania, ale i tak, že dobu trvania nájomného pomeru možno viazať na konkrétnym dátumom neurčiteľnú, avšak objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochybnosti zistiť, kedy nájomný pomer skončí, pričom v dobe dojednania takejto dohody nemusia mať účastníci istotu, kedy takto dojednaná doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. V čase uzavretia nájomnej zmluvy sa prenajímateľ a nájomca dohodli na podstatných náležitostiach, a to predmete nájmu a výške nájomného. V čase uzavretia nájomnej zmluvy nájomca ani prenajímateľ zvyčajne nevedia, či bude poisťná udalosť riešená ako totálna škoda alebo či dôjde k oprave poškodeného vozidla a ako dlho sa toto vozidlo bude nachádzať v autoservise, teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady na nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynakladané. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je podľa nášho názoru rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poukazujeme na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Krátenie poisťného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu vozidla predstavuje z nášho pohľadu neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného, pričom máme za to, že takýto postup nemožno akceptovať. Uvedené potvrdzujú i skutočnosti uvádzané v podanom odpore žalovaného, z ktorých nemožno nijakým spôsobom ustáliť, z akého dôvodu by primeraná doba zapožičania náhradného vozidla mala predstavovať len 2 dni odvolávajúc sa na faktúru za opravu vozidla, podľa ktorej mala byť služba dodaná dňa 05.05.2020. V tejto súvislosti v plnom rozsahu poukazujeme na skutočnosti uvedené v návrhu na vydanie platobného rozkazu a tiež na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018 a zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019. Argumentácia žalovaného je irelevantná, a to s poukazom na skutočnosť, že v prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poisťných udalostí je zo strany autoservisov bežne uplatňované zádržné právo k opravovanému motorovému vozidlo, a to celkom v súlade so zákonom, a to až do momentu zaplatenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poisťného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Až následne teda klasicky dochádza k vydaniu opraveného motorového vozidla poškodenému. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval dostatočnou hotovosťou (finančnými prostriedkami) na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a nie napríklad len do vystavenia faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania. Vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poisťnej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovaného. V danej veci je relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 04.05.2020 do 14.05.2020, t.j. 11 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z čestného prehlásenia poškodeného, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie je oprávnený. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájomom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou zapožičal náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha

nároku na náhradu škody. Nepriaznivosť stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovaného, nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprímeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlou opravou alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu vozidiel. Takýmto prístupom by bol poškodený neprímerane a aj nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho vozidla dopravnou nehodou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Námietky žalovaného týkajúce sa nutnosti využívania náhradného vozidla, či doby trvania nájmu sú tak podľa nášho názoru absolútne irelevantné. K dĺžke trvania nájmu žalobca podotýka, že nájomný vzťah bol ukončený ku dňu vrátenia náhradného vozidla poškodeným žalobcovi, t.j. ku dňu 14.05.2020, pričom opravené motorové vozidlo bolo poškodenému vrátené až dňa 20.05.2020, kedy bol žalovaným doručený autoservisu krycí list, ktorú skutočnosť preukazujeme potvrdením autoservisu predloženým ako príloha tohto podania. Čo sa týka poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- EUR bez DPH, o ktorý bolo bez odôvodnenia krátené poistné plnenie a ku ktorému žalovaný v podanom odpore neprodukoval žiadnu argumentáciu, tento je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, a preto žalovaný je povinný ho uhradiť. Zo zmluvy o nájme vyplýva, že poplatok je žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu a ak si poškodený prenajme vozidlo od žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Všeobecne platí, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Za nutne a účelne vynaložené náklady je možné považovať všetky náklady, ktoré boli vynaložené v obvyklej výške za účelom takej reparácie vzniknutých škôd, ktorá vedie k tzv. navráteniu do pôvodného stavu (restitutio in integrum). Vo sfére majetkových škôd sa za navrátenie do pôvodného stavu považuje buď faktické navrátenie do pôvodného stavu (napríklad oprava vozidla) alebo (tam, kde faktické navrátenie do pôvodného stavu nie je možné) vyplatenie peňažného ekvivalentu nákladov vzniknutých škôd. S námietkami žalovaného ohľadom uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania nie je možné súhlasiť. V tejto súvislosti žalobca odkazuje na svoje tvrdenia v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu a na závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v odôvodnení jeho rozsudku zo dňa 25.02.2021, sp. zn. 9Co/5/2021, v zmysle ktorých ukončenie prešetrovania poistnej udalosti zo strany žalovaného, aj keď so záverom, že neposkytne poistné plnenie v plnej uplatnenej výške, ktoré vykonal v lehote stanovenej v ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., ho nezbavuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. na uplynutie 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Keď si žalobca ako právny nástupca poškodeného priamo uplatnil právo na náhradu škody proti poisťovni, nie je namieste aplikovať ust. § 11 ods. 7 po spojke alebo, pretože v tomto prípade je poisťovňa stranou konania a nie je dôvod jej preto doručovať ešte následne právoplatné rozhodnutie o výške náhrady škody. Uvedené platí pre prípady, kedy poisťovňa stranou sporu nebola a povinnosť plniť by jej vyplývala z právneho vzťahu k poisťovníkovi, ktorý bol stranou sporu. Ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. zakladá špeciálnu úpravu platenia úrokov z omeškania vo vzťahu k ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania. Ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa ods. 6, t.j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti. Krajský súd v Žiline v predmetnej veci poukázal na nejednotnú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, ktorý opačné stanovisko, oproti stanovisku vyslovenému v rozsudku zo dňa 22.01.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, zaujal v rozsudku zo dňa 25.03.2009, sp. zn. 5Obo/19/2009, pričom v uvedenej otázke nebolo doposiaľ prijaté zjednocujúce stanovisko.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 22.9.2021. Dňa 22.9.2021 doručil právny zástupca žalovaného súdu ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a súhlas s prejednaním veci v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu.

6. Súd následne vo veci nariadil pojednávanie na 22.9.2021, na ktorom vec prejednal a rozhodol v strán sporu, právneho zástupcu žalovaného, iba za účasti právneho zástupcu žalobcu. Právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe a žiadal rozhodnúť v zmysle navrhovaného petitu. Súd následne vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, vec posúdil bol nižšie citovaných zákonných ustanovení:

7. Podľa článku 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

8. Podľa § 13 CSP na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

9. Podľa § 19 písm. b) CSP popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

10. Podľa § 41 CSP súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

11. Podľa § 42 CSP ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla:

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

13. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlo: Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

14. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. /ustanovenie odkazuje na § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka/.

15. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

16. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

17. Podľa ust. § 517 ods. 1 zákon č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

18. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporné, že dňa 22.4.2020 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky VW Passat, EČV: C16682, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola Nikola Janúšková, nar.: 29.08.1993, bytom: Vojtecha Spanyola 18, 010 01. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla Škoda Fabia, EČV: ZA922EA, v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. 9529819906. Rovnako nesporné bolo, že v dôsledku dopravnej nehody bola poškodená nútená za účelom zabezpečenia svojich potrieb z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla, zapožičať si vozidlo u žalobcu, a to vozidlo značky VW Passat Variant, EČV: ZA7161J. Uvedené vyplýva zo zmluvy o nájme č. 56/2020 zo dňa 4.5.2020 (č.l. 10), v zmysle ktorej žalovaný poskytol poškodenej - Nikole Janúškovej vyššie uvedené vozidlo od 4.5.2020 za denné nájomné 65,- Eur. Poškodený mal vypožičané vozidlo 11 dní, t.j. od 4.5.2020 do 14.5.2020. Za nájom vozidla žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 0542020 (č.l. 11 rub) zo dňa 24.5.2020, splatnou dňa 24.5.2020 na sumu 745,- EUR. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 4.5.2020 do 14.5.2020, t.j. 11 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 65,- EUR. V sume 745,- EUR je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- EUR. Uvedené skutkové okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP.

20. Poškodená následne postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24.5.2020. Táto skutočnosť vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávky (č.l. 12) a z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 24.5.2020 adresovanej žalovanému (č.l. 13). Práve platnosť postúpenia pohľadávky a z nej odvodzujúca aktívna legitimácia žalobcu sú v konaní sporné. Rovnako je sporná aj doba trvania nájmu, nakoľko žalovaný za odôvodnenú dobu nájmu považuje 2 dni a nárok na poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla považoval za nedôvodný.

21. V prvom rade sa súd zaoberal námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej legitimácie. Žalovaný tvrdil, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na postúpenie pohľadávky v zmysle § 524 OZ, pretože uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc zo žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (v zmysle vyššie uvedeného podľa názoru žalobcu neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. K tejto argumentácii žalobcu súd poznamenáva, že je daná aktívna legitimácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Postúpenie bolo oznámené listom zo dňa 24.5.2020 (č.l. 13). Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 24.5.2020 (č.l. 12) nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 745,- Eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 745,- Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 0542020. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Z toho dôvodu súd posúdil, že je daná

aktívna legitimácia žalobcu. Pasívna legitimácia žalovaného je daná a nesporne vyplýva zo skutočnosti, že poškodený bol v rozhodnom čase poistený u žalovaného, čo ani žalovaný nenamietal.

22. Ďalej mal súd za preukázané, že poškodená dňa 4.5.2020 uzavrela Zmluvu o nájme č. 56/2020 (č.l. 10), na základe ktorej si prenajala motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat Variant na obdobie od 4.5.2020 do 14.5.2020, t.j. po dobu vyrozumenia opravy jej poškodeného vozidla. Uvedené vyplýva aj z Protokolu o nájme náhradného vozidla č. 56/2020 (č.l. 10 rub). Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 0542020 za prenájom vozidla v dĺžke 11 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 65,- EUR spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- eur, predstavovalo celkovú sumu za prenájom 745,- Eur. (č.l. 11 rub listu). Zo zmluvy a faktúry je zrejmé, že bolo prenajaté vozidlo značky Volkswagen Passat Variant, EČV: ZA922EA. Dobu nájmu motorového vozidla žalobca preukázal Protokolom o prevzatí a odovzdaní náhradného vozidla (č.l. 11) a potvrdením o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu (č.l. 46). Z potvrdenia o prevzatí vozidla z autoservisu vyplýva, že vozidlo bolo odovzdané šesť dní po vrátení náhradného vozidla. Poškodená mala zapožičané vozidlo do 14.5.2020, pričom zo servisu si prevzala vlastné vozidlo až dňa 20.5.2020. Z čestného prehlásenia poškodeného (č.l. 11) vyplýva, že vozidlo bolo zapožičané na dobu od 4.5.2020 do 14.5.2020 po dobu opravy vozidla poškodeného, nakoľko nemala k dispozícii iné vozidlo. Žalovaný tiež namietal, že zmluva o nájme je uzavretá od 4.5.2020 do 14.5.2020, pričom dĺžku doby nájmu nemohli strany v danom čase predpokladať, čo zakladá pochybnosť o tom, či nebola uzavretá práve 14.5.2020. Súd konštatuje, že uvedený predpoklad žalovaného nemá oporu v zistenom stave. V prvom rade má súd za to, že v protokole o prevzatí a odovzdaní vozidla poškodenou sú zhodné dátumy prevzatia a odovzdania vozidla, t.j. 4.5.2020 a 14.5.2020. Na druhej strane, žalobca tvrdil, že pri podpise nájomnej zmluvy sú v zmluve uvedené zmluvné strany, typ zapožičaného vozidla, od kedy nájom trvá a cena nájmu, pričom dodatočne sa vloží len doba do kedy nájom trval, v závislosti od pokynu poškodeného, ktorý žalobcovi ako prenajímateľovi oznámi ukončenie nájmu a miesto vrátenia zapožičaného vozidla. Doba nájmomného pomeru dojednaného na dobu určitú môže byť dohovorovaná nielen uvedením určitého časového obdobia jeho trvania, ale i tak, že dobu trvania nájmomného pomeru možno viazať na konkrétnym dátumom neurčiteľnú, avšak objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochybnosti zistiť, kedy nájmomný pomer skončí, pričom v dobe dojednania takejto dohody nemusia mať účastníci istotu, kedy takto dojednaná doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. V čase uzavretia nájomnej zmluvy sa prenajímateľ a nájomca dohodli na podstatných náležitostiach, a to predmete nájmu a výške nájmomného. V čase uzavretia nájomnej zmluvy nájomca ani prenajímateľ zvyčajne nevedia, či bude poistná udalosť riešená ako totálna škoda alebo či dôjde k oprave poškodeného vozidla a ako dlho sa toto vozidlo bude nachádzať v autoservise, teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady na nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynakladané. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň súd zdôrazňuje, že ak by aj pri uzavretí nájomnej zmluvy bol vopred určený počet dní doby nájmu, súd pri vyhodnotení účelnosti doby nájmu nevychádza iba zo samotnej doby nájmu určenej v nájomnej zmluve, ale aj z preukázania, kedy bolo vozidlo poškodenému vrátené. V danom prípade bolo vozidlo v zmysle vyjadrenia autoservisu žalovanej vrátené dňa 20.5.2020. Žalobca si však uplatnil nárok iba za nájom od 4.5.2020 do 14.5.2020, a tak súd uvedenú dobu (t.j. kratšiu) považoval za dôvodnú a preukázanú.

23. K námietke žalovaného o tom, že pri podpisoch zmluvy nie je označenie osôb, ktoré ju podpisovali, súd uvádza, že pri podpise zmlúv sú označené subjekty, ktoré ich podpisovali, t.j. označenie právnickej osoby - žalobcu ako prenajímateľa, totožný podpis sa nachádza pri označení žalobcu ako osoby odovzdávajúcej vozidlo nájomcovi a tiež pri označení postupníka na zmluve o postúpení pohľadávky. Obdobne je definovaná aj osoba poškodeného, kde je zhodný podpis pri označení nájomcu, postupcu a tiež je zhodný na čestnom prehlásení. Žalovaný nenamietal ani pravosť podpisu ani kompetenciu osoby, ktorá má oprávnenie konať za žalobcu, a tak mal súd uvedené za nesporné.

24. Ďalej mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané tieto skutočnosti: Žalobca vyzval žalovaného v oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 24.5.2020 (č.l. 13 rub) na náhradu škody na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, a to vo výške nájmomného v sume 745,- Eur. Následne si u žalovaného uplatnil v liste zo dňa 24.5.2002 náhradu škody z postúpenej pohľadávky v sume 745,- Eur, pričom uvedené si

uplatnil v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. Z listu žalovaného zo dňa 15.6.2020 (č.l. 14 rub) vyplýva, že mu poukazuje náhradu škody titulom poistnej udalosti nahlásenej žalovanému dňa 23.4.2020, ktorej šetrenie ukončil 12.6.2020, a to za prenájom vozidla vo výške 130,- Eur, pričom mu priznal náhradu za nájom na 2 dni vo výške žalobcom uplatneného denného nájomného 65,- Eur, čo vyplýva aj z detailu platby (č.l. 15 rub). Tieto skutočnosti žalovaný nenamietal, a tak má súd uvedenú úhradu za nespornú. Nepriznal mu zvyšnú cenu prenájmu za 9 dní, t.j. 9 x 65,- ani jednorázový poplatok v sume 30,- Eur (t.j. spolu sumu 615,- Eur). V odôvodnení žalovaný uviedol, že priznal plnenie za dva dni nájmu vozidla, teda do ukončenia opravy poškodeného vozidla.

25. Medzi stranami nebolo sporné, že došlo k dopravnej nehode, a teda ku škode na vozidle poškodeného značky VW Passat, EČV: C16682. Spornou skutočnosťou zostala dĺžka doby nájmu a nárok na poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Porovnatelnosť poškodeného vozidla a náhradného vozidla nebola sporná. Žalovaný namietal účelovosť a nutnosť vynaložených nákladov na zapožičanie náhradného motorového vozidla, pričom poukazoval na rozhodnutia iných súdov, na základe ktorých sa prihliada na účelnosť a nutnosť vynaložených nákladov. Súd však v tejto súvislosti poukazuje na to, že súd jednak nie je viazaný rozhodnutiami iných okresných, či krajských súdov v obdobných veciach a jednak nie je možné poukazovať na konštatovania iných súdov vytrhnutých z kontextu, ale je nutné prihliadať na všetky okolnosti prípadu, veci. Žalovaný sa bránil a poukázal aj na odôvodnenie doby nájmu a jej krátenie na dva dni, z dôvodu opravy vozidla žalovanej dňa 5.5.2020. Žalobca toto tvrdenie namietal a poukázal na to, že poškodená si reálne prevzala opravené vozidlo až 20.5.2020, pričom náhradné vozidlo používala do 14.5.2020. Vo vzťahu k dĺžke doby nájmu súd konštatuje, že žalovaný tvrdil, že vozidlo poškodené bolo opravené dňa 5.5.2020, čo preukázal faktúrou spoločnosti todas vystavenou dňa 5.5.2020. Žalobca sa bránil tým, že servis opravené vozidlo vydá vlastníkovi až po vystavení krycieho listu poisťovňou. Žalovaný síce poukazoval na faktúru autoservisu zo dňa 5.5.2020, kedy podľa jeho tvrdení malo byť auto poškodené opravené, avšak v rámci svojej procesnej obrany žalovaný neuviedol, kedy reálne žalovaný vystavil autoservisu krycí list (na základe ktorého je fakticky možné vydanie vozidla poškodenému) a túto skutočnosť ani nepreukázal. Z uvedeného je zrejmé, že práve konaním, resp. nečinnosťou poisťovne - žalovaného, došlo k prevzatiu vozidla až 20.5.2020. Z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu vystavené spoločnosťou Todas Žilina, s.r.o. (č.l. 46) vyplýva, že k odovzdaniu opraveného vozidla došlo dňa 20.5.2020 po vykonaní opravy a doručení krycieho listu (t.j. 6 dní po vrátení náhradného vozidla, ktoré si žalobca neuplatňuje). Z čestného vyhlásenia poškodenej rovnako vyplýva, že vozidlo užívala po celú dobu nájmu z dôvodu potreby náhradného vozidla. Z uvedeného má súd preukázanú účelnosť nájmu náhradného vozidla ako aj dôvodnosť dĺžky nájmu náhradného vozidla. Navyše, súd konštatuje, že práve poškodená nie vlastným pričinením ostala bez vlastného vozidla, ale z dôvodu jeho poškodenia poisťovňou žalovaného. Je bezpredmetné, na aké účely vozidlo užívala, podstatné je, že vlastný majetok nemohla zavinením iného subjektu užívať, a tak bola odkázaná na zapožičanie náhradného vozidla. Výšku denného nájomného žalovaný nenamietal, a tak ju mal súd za nespornú. Je nepochybné, že poškodená mala prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu poškodenia jej vozidla, v dôsledku čoho je jeho nárok voči žalovanému opodstatnený, čo medzi stranami nebolo sporné a namietané. Je však nutné súhlasiť so žalovaným, že musí ísť o náklady vynaložené nutne a účelne. Súd má za to, že nepochybné ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vozidla a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného.

26. Pokiaľ žalovaný poukazuje na povinnosť nahradiť náklady len v rozsahu vynaložené nutne a účelne za nájom vozidla, ktoré zodpovedá poškodenému vozidlu a výška škody má byť stanovená vzhľadom na obvyklé ceny obdobných vozidiel, súd poukazuje na to, že nemožno právne vety z judikovaných rozhodnutí vytrhávať z kontextu a automaticky aplikovať na všetky prípady bez zohľadnenia ďalších skutočností. Je nepochybné, že žalovaný v rámci povinne zmluvného poistenia je povinný nahradiť žalobcovi náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, keďže poškodené vozidlo bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom poisteným u žalovaného. Tieto náklady však musia byť nutne a účelne vynaložené. Súd skonštatoval, že náklady boli vynaložené aj nutne, aj účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla a boli vynaložené vo výške určenej v zmysle cenníka prenajímateľa náhradného vozidla za obdobné vozidlo.

27. Žalobca riadne vyfakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 56/2020 zo dňa 4.5.2020, a to faktúrou č. 0542020 zo dňa 24.5.2020 na sumu 745,- Eur za 11 dní s poplatkom za prevzatie, pristavenie a čistenie vo výške 30,- eur. (l.č. 11 rub). Výška nájomného je

v súlade s uzavretou zmluvou o nájme č. 56/2020, a to 65,- Eur za deň, t.j. 11 dní x 65,- Eur + 30,- Eur = 745,- Eur. Okrem toho súd považuje za oprávnený aj nárok žalobcu na jednorázový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30,- Eur, ktorý vyplýva bezprostredne súvisí s prenájomom vozidla a bol medzi stranami zmluvne dojednaný.

28. Súd poukazuje na to, že bolo procesnou povinnosťou žalovaného okrem samotného popretia skutkových tvrdení žalobcu podľa § 151 ods. 1 CSP, preukázať svoje vlastné tvrdenia o dôvodnosti ním určenej ceny denného nájomného, ktoré priznal poškodenému. To žalovaný v konaní neučinil, čím neunesol dôkazné bremeno skutkových tvrdení uvádzaných v rámci svojej procesnej obrany. Súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno k tvrdeniam, ktoré žalovaný uvádzal v rámci svojej procesnej obrany, ťažilo žalovaného, ktorý tieto tvrdenia v rámci vymedzenia prostriedkov procesnej obrany uplatnil. Žalobca riadne preukázal dôvodnosť a opodstatnenosť svojho nároku a primeranosť výšky denného nájomného. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany - popretie skutkových tvrdení protistrany podľa § 151 ods. 2 CSP je nerozlučne spojené so splnením dôkaznej povinnosti podľa článku 8 CSP, teda s označením alebo s predložením dôkazov o obsahu uvedeného popretia. Uvedené tvrdenia žalovaného zostali výlučne v rovine nepreukázaných tvrdení. Žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal nutnosť doby nájmu v trvaní dvoch dní, na argumentáciu žalovaného týkajúcu sa vydania vozidla po vystavení krycieho listu poisťovňou autoservisu nereagoval.

29. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená. (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991...)

30. Súd v závere konštatuje, že nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenému, resp. žalobcovi náklady nájmu v plnej výške. Súd posúdil, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina - náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo - až do vydania vozidla. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájmné za prenajaté vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky.

31. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalovaným v sume 130,- Eur, je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 615,- Eur uplatnená dôvodne (uplatnená suma 745,- Eur - priznaná suma 130,- Eur = žalovaná istina 615,- Eur), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

32. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t.j. od 28.6.2020, keďže dá sa predpokladať, že poistné šetrenie bolo ukončené dňa 12.6.2020 a začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 27.6.2020. So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je tak žalovaný podľa názoru žalobcu v omeškaní od nasledujúceho dňa. Súd žalobe aj v časti uplatneného úroku z omeškania vyhovel, nakoľko ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP sa týka len prípadu omeškania poisťovateľa s plnením jeho nepeňažnej povinnosti podľa § 11 ods. 6 predmetného zákona, riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a jeho výsledky riadne oznámiť poškodenému. Nezaoberá sa naopak omeškaním poisťovateľa so splnením jeho inej právnej povinnosti peňažného charakteru, a to včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, ktoré poisťovateľovi žalobca riadne preukázal. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP nevyklučuje vznik nároku poškodeného na úroky z omeškania

pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Predmetné ustanovenie neurčuje, že poškodený má nárok na úroky z omeškania len v prípade v ňom uvedenom. Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 28.6.2020, nakoľko žalovaný sa do omeškania dostal uplynutím 15-dňovej zákonnej lehoty na zaplatenie poisťného plnenia (splatnosť 27.6.2020). Vo vzťahu k priznanému úroku z omeškania súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/11/2021 zo dňa 22.4.2021, v ktorom v obdobnej právnej veci konštatoval, že „...pri akceptovaní názoru žalovanej by bolo pre poisťovňu výhodné každý poisťný nárok odmietnuť a každú poisťnú udalosť iba prešetriť, oznámiť poškodenému v každom prípade akékoľvek dôvody, pre ktoré odmieta poskytnúť poisťné plnenie a poisťné plnenie poskytnúť až v dôsledku podanej žaloby, čo by bolo v rozpore s princípom spravodlivosti...“.

33. Na základe vyššie uvedených skutočností súd zaviazal žalovaného, aby žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku uhradil sumu 615,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 28.6.2020 do zaplatenia.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa zásady úspešnosti žalobcu v konaní. Nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.